

**[Landbrugsministeren]**

Når Parlamentet øremærker besparelserne og siger, hvordan man skal skaffe pengene, så mener jeg, at det er en misforståelse, fordi det er ikke Parlamentets opgave at lovgive. Vi mener, at det vistnok er et enigt folketing, der står bag denne opfattelse, og i øvrigt er det en opfattelse, som deles af hele EF-Ministerrådet. Men Parlamentet har nogle beføjelser på budgetområdet, som er klart fastlagt i traktaten, og dér kan man foreslå nedskæringer, hvor man vil, og så får man en procedure sat i gang, som jeg tror hr. Bjørn Elmquist kender, og som jeg ikke skal gøre rede for i denne situation.

Hvis hr. Bjørn Elmquist – jeg går ud fra, det er på venstres vegne – ønsker at skabe mistillid til socialdemokratiets troværdighed på EF-politikkens område, så tror jeg, han skal tænke sig om endnu en gang og måske konsultere medlemmer af sin gruppe, som på dette område har været meget aktive i det samarbejde, der har været her i folketinget, ikke mindst imellem venstre og socialdemokratiet, på EF-politikkens område.

**Fjerde næstformand (Ebba Strange):**

Jeg er enig med landbrugsministeren i, at tiden ikke er inde til en lang EF-debat om EFs landbrugsordninger. Derfor kan hr. Ib Christensen ikke få ordet igen.

**Bjørn Elmquist (V):**

Jeg skal også gøre det ganske kort. Jeg går ud fra, at vi vedrørende det, som landbrugsministeren til sidst var inde på, hvor han sagde, at regeringen er villig til at acceptere besparelser, der er endnu større end dem, Parlamentet har foreslået, får en tilbundsgående debat og overvejelse deraf på forhånd. I det omfang det er noget, der vil beskære de danske fordele ved landbrugsprincipperne, som de er udformet i øjeblikket, varslers det ikke særlig godt for dansk økonomi og for det danske samfund i disse krisetider.

**Landbrugsministeren (Poul Dalsager):**

Jeg vil naturligvis gerne bekræfte den sidste opfordring fra hr. Bjørn Elmquist. Disse forhandlinger foregår i folketingets markedsudvalg, efter at landbrugsministeriet har forhandlet alle disse problemer igennem med landbrugets organisationer, som vi skal i henhold til den lov, der eksisterer, om, hvor-

dan den slags ting forhandles, alle disse alvorlige problemer, og de er alvorlige, også alvorlige for dansk landbrug. Det betyder simpelt hen, at vi får mindre indtægter, end vi ellers ville have fået, men hvis ikke vi gør dette, så sprænger vi simpelt hen budgettet, og det vil give nogle konsekvenser, som ingen af os kan leve med. Men det er da klart, at der er ingen dansk regering eller minister, som går ned og foretager noget som helst i den retning, uden at han har det nødvendige mandat, som hr. Bjørn Elmquist vil være bekendt med at han skal have, fra folketingets markedsudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. 76**

13) Til *økonomiministeren* af:

**Flygaard (DR):**

»Hvor stor betydning skønner ministeren at udlånsloftet har haft, har og vil få?«

**Skriftlig begrundelse**

Spørgsmålet til ministeren er stillet ud fra den umiddelbare opfattelse, at udlånsloftet kun i beskedent omfang har begrænset det samlede udlån, men derimod blot jaget lånerne over på det grå og måske endda sorte pengemarked med det til følge, at de er kommet til at betale en højere rente end på det organiserede lånemarked til gavn for en lys-sky kapital, hvis interesser det ikke kan være en samfundsopgave at varetage.

**Flygaard (DR):**

Som begrundelse for mit spørgsmål vil jeg først henvise til den skriftlige begrundelse, jeg har givet. Dernæst vil jeg gerne sige, at spørgsmålet har relation til hele regeringens pengepolitik og har til formål at få belyst den faktiske virkning af udlånsloftet. Endelig vil jeg sige, at som spørgsmålet er stillet, ligger det nok også for at spørge, om ministeren vil overveje at ophæve udlånsloftet eller varsle en mærkbar forhøjelse af dette.

**Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):**

Jeg vil med det samme sige til hr. Flygaard, at det er regeringens opfattelse, at loftet over pengeinstitutternes udlånstilsagn har